

N 3

- ✓ Majorarea cotei de TVA la apa potabilă și diminuarea cotei TVA pentru servicii de alimentare cu apă și canalizare N 3.1/001
- ✓ Modificarea normelor de aplicare a TVA N 3.2/001
- ✓ Noutăți legislative în dezbatere publică N 3.3/001

DEMO

DEMO

Majorarea cotei TVA la apa potabilă și diminuarea cotei TVA pentru servicii de alimentare cu apă și de canalizare

Începând cu data de 1 ianuarie 2019, cota TVA pentru **livrarea apei potabile** de către orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA se va majora de la **9% la 19%**. Această modificare a cotei a intervenit prin Legea nr. 175 din 13 iulie 2018 pentru modificarea și completarea art. 291 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în M.Of. nr. 611 din 17 iulie 2018.

Astfel, prin acest act normativ, s-a modificat litera g) a art. 292 alin. (2) din Codul fiscal conform căreia, începând cu 1 ianuarie 2019, cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare doar pentru livrarea apei pentru irigații în agricultură, față de prevederea actuală conform căreia cota redusă se aplică pentru livrarea apei potabile și a apei pentru irigații în agricultură.

Rețineți!

Cota de 9% pentru apa potabilă se aplică începând cu 1 ianuarie 2016, conform prevederilor O.U.G. nr. 50 din 27 octombrie 2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Cota redusă de 9% pentru livrarea apei potabile s-a aplicat și se va aplica timp de 3 ani, în intervalul 01.01.2016 – 31.12.2018, inclusiv.

Apa potabilă este definită la pct. 36 alin. (13) lit. a) din Normele de aplicare a art. 291 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal: „*Prin apă potabilă se înțelege apa care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 pct. 1 din Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, republicată, cu modificările ulterioare;*”.

Conform prevederilor art. 2 pct. 1 lit. a), b) și c) din Legea nr. 458/2002, prin apă potabilă se înțelege apa destinată consumului uman, după cum urmează:

„a) orice tip de apă în stare naturală sau după tratare, folosită pentru băut, la prepararea hranei ori pentru alte scopuri casnice, indiferent de originea ei și indiferent dacă este furnizată prin rețea de distribuție, din rezervor sau este distribuită în sticle ori în alte recipiente;

b) toate tipurile de apă folosită ca sursă în industria alimentară pentru fabricarea, procesarea, conservarea sau comercializarea produselor ori substanțelor destinate consumului uman, cu excepția cazului în care Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale aprobă folosirea apei și este demonstrat că apa utilizată nu afectează calitatea și salubritatea produsului alimentar în forma lui finită;

c) apa provenind din surse locale, precum fântâni, izvoare etc., folosită pentru băut, gătit sau în alte scopuri casnice; în funcție de condițiile locale specifice, autoritățile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, pot face excepție de la valorile parametrilor de calitate, dar fără să fie pusă în pericol sănătatea consumatorilor.“

Conform prevederilor pct. 36 alin. (13) lit. b), cota redusă de TVA de 9% se aplică de către orice persoană care livrează apă de irigații care este transportată prin infrastructura principală și/sau secundară de irigații. În categoria

persoanelor care livrează apă destinată irigațiilor se cuprind inclusiv furnizorii de apă din Dunăre, din râuri interioare, izvoare, lacuri de acumulare sau alte surse de apă, care alimentează sistemele de irigații.

Prin Legea nr. 175 din 13 iulie 2018, la art. 292 „Cotele“ alin. (2), după lit. h) se introduce lit. i) conform căreia cota de 9% urmează să se aplice, începând cu data de 1 ianuarie 2019 și pentru **serviciile de alimentare cu apă și de canalizare.**

DEMO

Modificarea normelor de aplicare a TVA

Prin H.G. nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în M.Of. nr. 442 din 25 mai 2018, au fost modificate și completate normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr. 1/2016. Aceste modificări și completări intră în vigoare în termen de 3 zile de la publicarea în Monitorul Oficial.

- H.G. nr. 354 din 16 mai 2018 reprezintă cea de a 7-a modificare a Normelor de aplicare a Codului fiscal, adoptate prin H.G. nr. 1/2016.
- Modificările și completările au afectat următoarele titluri din Codul fiscal adoptat prin Legea nr. 227/2015:
 - Titlul II Impozit pe profit;
 - Titlul II Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;
 - Titlul IV Impozitul pe venit;
 - Titlul V Contribuții sociale obligatorii;
 - Titlul VI Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România;
 - Titlul VII Taxa pe valoarea adăugată;
 - Titlul VIII Accize și alte taxe speciale;
 - Titlul IX Impozite și taxe locale.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată s-au efectuat doar completări în legătură cu aplicarea corectă a tratamentului fiscal pentru:

- > **operațiuni efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare.**
Astfel, la pct. 3 din Normele de aplicare a art. 268 „Operațiuni impozabile” alin. (10) după alin. (14) s-a introdus alineatul (15), prin care s-a reglementat că persoanele impozabile care realizează activități de cercetare-dezvoltare în vederea desfășurării proprii lor activități economice își pot exercita dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor destinate realizării acestor activități, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 297-300 din Codul fiscal, chiar dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane. Conform prevederilor art. 268 alin. (10) din Codul fiscal, operațiunile efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare nu se cuprind în sfera TVA dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane. Practic, în cazul operațiunilor de cercetare-dezvoltare și inovare nu sunt îndeplinite următoarele două condiții pentru a fi tratate drept operațiuni impozabile d.p.d.v. al TVA:
 - a) nu sunt efectuate cu plată;
 - b) nu reprezintă livrări de bunuri/prestări de servicii sau operațiuni asimilate unor livrări de bunuri/prestări de servicii.

- > **organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe**

Astfel, la pct. 4 din Normele de aplicare a art. 269 „Persoane impozabile și activitatea economică”, alin. (1), după alin. (13) s-a introdus alineatul (14), prin care s-a reglementat că organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe definite de art. 124 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, sunt considerate persoane impozabile. Conform legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, organismele de gestiune colectivă sunt definite drept persoane juridice constituite prin liberă asociere care au ca obiect de activitate, unic sau principal, gestiunea:

- drepturilor de autor sau drepturilor conexe dreptului de autor;

- categoriilor de drepturi;
- tipurilor de opere sau de alte obiecte protejate.

Această gestiune le este încredințată de către mai mulți autori sau titulari de drepturi de autor, în beneficiul colectiv al acestora.

- **remunerații compensatorii pentru vânzarea aparatelor și suporturilor** în favoarea producătorilor și a importatorilor de suporturi neînregistrate și de aparate de înregistrare și de reproducere

Astfel, la punctul 8 din Normele de aplicare a art. 271 „Prestarea de servicii” din „Codul fiscal” s-a introdus:

✓ **alineatul (12) prin care se reglementează că:**

- în sensul TVA, titularii drepturilor de reproducere nu efectuează o prestare de servicii în favoarea producătorilor și a importatorilor de suporturi neînregistrate și de aparate de înregistrare și de reproducere când organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe percep, pe seama acestora, remunerații compensatorii pentru vânzarea aparatelor și suporturilor. Din acest motiv, în această situație, nu se aplică prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal pentru colectarea remunerației compensatorii pentru copia privat. Practic, această operațiune nu reprezintă contravaloarea unei prestări de servicii în sfera TVA. Se consideră că organismele de gestiune colectivă realizează o prestare de servicii în sfera taxei doar când percep un comision de gestiune care se reține din sumele colectate în beneficiul titularilor drepturilor de reproducere.

Prin art. 271 alin. (2) se reglementează în mod expres faptul că, atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.

✓ **alineatul (13) prin care se reglementează că:**

Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal sunt aplicabile pentru alte sume decât cele prevăzute la alin. (12), colectate de organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, provenite din drepturile gestionate.

Noutăți legislative în dezbatere publică

Proiectul de modificare a Codului fiscal referitor la TVA

În data de 27.08.2018, Ministerul Finanțelor Publice a publicat pe site-ul său, în secțiunea „Transparență decizională“, proiectul de modificare a Legii nr. 227/2015 ale căror prevederi se vor aplica începând cu data de 1 ianuarie 2019.

Elaborarea proiectului de modificare a Codului fiscal a fost impus de necesitatea transpunerii în legislația națională, până la data de 31 decembrie 2018, a prevederilor următoarelor două directive ale Consiliului Europei de modificare a Directivei CEE nr. 112/2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată:

- 1) Directiva CEE nr. 1065 din 27 iunie 2016 în ceea ce privește tratamentul aplicat cupoanelor valorice;
- 2) Directiva CEE nr. 2455 din 5 decembrie 2017 în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță.

Tratamentul fiscal aplicabil cupoanelor valorice

În prezent, prin Normele de aplicare a art. 282 „Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii“ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la pct. 25 alin. (5) este reglementat tratamentul fiscal aplicabil sumei încasate pentru vânzarea unui voucher cu scop unic. Astfel, exigibilitatea TVA intervine la momentul încasării sumei respective deoarece este tratată drept avans pentru o livrare de bunuri/prestare de servicii. La acest punct din norme, voucherul este definit drept un instrument prin care un furnizor de bunuri și/sau un prestator de servicii își asumă obligația de a-l accepta drept contrapartidă sau parte a contrapartidei pentru o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii.

Voucherul cu scop unic este acel voucher pentru care informațiile referitoare la bunurile care urmează a fi livrate/serviciile care urmează a fi prestate, inclusiv tratamentul TVA aplicabil este cunoscut la momentul vânzării.

Reprezintă un voucher cu scop unic cartela telefonică preplătită sau reîncărcarea cu credit a unei cartele care poate fi utilizată numai pentru servicii de telecomunicații. În acest caz, faptul generator și exigibilitatea TVA intervin la momentul vânzării cartelei care acoperă, integral, contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate. Același tratament fiscal se aplică și pentru:

- bonuri de valoare pentru carburanți auto;
- bilete de călătorie;
- bilete la spectacole etc.;
- altor vouchere cu scop unic similare, care acoperă alin. (6).

Voucherul cu scop multiplu este definit prin Normele de aplicare a art. 282, la pct. 25 alin. (7), drept un voucher pentru care nu se cunosc, la momentul vânzării, nici informațiile relevante cu privire la regimul TVA aplicabil, dar nici informații referitoare la bunurile și serviciile care pot fi achiziționate în schimbul acestuia. Din acest motiv, suma încasată pentru vânzarea acestui tip de voucher nu este considerată avans. În acest caz, exigibilitatea intervine la

momentul livrării bunurilor/prestării serviciilor, în schimbul acestora. Sunt considerate vouchere cu scop multiplu tichetele de masă și cartelele telefonice preplătite care pot fi utilizate pentru mai multe scopuri, de exemplu: servicii de telefonie, achiziție de jocuri, melodii, donații.

De asemenea, prin Normele de aplicare a **art. 286** „Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării“ alin. (4) lit. a) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr. 227/2015, la pct. 31 alin. (2) este reglementat tratamentul fiscal aplicabil cupoanelor valorice acordate pentru reduceri de preț la momentul vânzării. Astfel, în cazul reducerilor de preț acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoționale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate și în beneficiul comercianților care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianți s-au interpus unul sau mai mulți intermediari cumpărători-revânzători.

Conform acestor prevederi, cupoanele valorice trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

- a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preț în scopuri promoționale;
- b) produsul pentru care se face promoția;
- c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conține și taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menționată distinct în cupon;
- d) termenul de valabilitate a cuponului;
- e) mențiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreeate în desfășurarea promoției în cauză;
- f) instrucțiunile privind utilizarea acestor cupoane;
- g) denumirea societății specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

Reducerea comercială acordată ulterior vânzării este reglementată prin Normele de aplicare a **art. 287** „Ajustarea bazei de impozitare TVA“, la pct. 32 alin. (7) și se referă la reducerile de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoționale. Valoarea acestora se reflectă în facturi emise, astfel:

- ⇒ facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica „Cumpărător“ se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;
- ⇒ în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăți specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preț acordate în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica

„Cumpărător“ se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societățile specializate în administrarea cupoanelor valorice trebuie să emită către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care se înscrie valoarea reducerilor de preț acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica „Furnizor“ trebuie înscrise datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice.

Conform prevederilor pct. 95 alin. (4) din Normele de aplicare a art. 319 „Facturarea“, în cazul reducerilor de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit conform prevederilor pct. 32 alin. (7), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica „Cumpărător“ se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

Sintetic, în acest stadiu, legislația fiscală privind TVA, respectiv Codul fiscal și Normele de aplicare a acestuia, tratează:

- ✓ voucherele la art. 282 „Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii“
- ✓ cupoanele valorice la următoarele articole
 - art. 286 „Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării“;
 - art. 287 „Ajustarea bazei de impozitare TVA“;
 - art. 319 „Facturarea“.

În legătură cu tratamentul fiscal TVA aplicabile cupoanelor valorice, Ministerul Finanțelor Publice a emis proiectul de modificare a Legii nr. 227/2015 ale căror prevederi urmează a se aplica începând cu data de 1 ianuarie 2019.

Astfel, sunt aduse următoarele modificări și completări la Codul fiscal:

- ☞ s-a introdus un nou articol, articolul 274¹ denumit „Dispoziții comune livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii“;
- ☞ la articolul 286 „Ajustarea bazei de impozitare TVA“ alineatul (1), s-a introdus litera f).

Modificarea și completarea Codului fiscal cu privire la cupoanele valorice este impusă prin prevederile art. 2 din Directiva CEE nr. 1065/2018 care a stabilit că toate statele membre trebuie să adopte și să publice, până cel târziu la 31 decembrie 2018, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma acestor prevederi legale. Textul acestor acte adoptate de către fiecare stat membru urmează a fi comunicat. Comisiei.

De asemenea, prin Directiva CEE nr. 1065/2018 s-a impus statelor membre aplicarea, începând cu **1 ianuarie 2019**, a actelor normative astfel adoptate.

⇒ legislația Uniunii Europene publicată în J.O.U.E.:

Prin Directiva CEE nr. 1065 adoptată la Luxemburg în data de 27 iunie 2016 s-a modificat Directiva CEE nr. 112/2006 în ceea ce privește definirea cupoanelor valorice și tratamentul fiscal aplicabile acestora.

Directiva CEE nr. 1065/2016 a intrat în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177 din 1 iulie 2016, respectiv în data de 2 iulie 2016.

1.1. Definirea cupoanelor valorice

Prin Directiva CEE nr. 1965/2016 s-a introdus capitolul 5 „Dispoziții comune capitolelor 1 și 3” în cadrul Directivei CEE nr. 112/2006 în care se regăsesc următoarele **definiții** (art. 30a):

- **cupon valoric** = un instrument care presupune atât obligația de a-l accepta drept contrapartidă sau drept o parte din contrapartida unei livrări de bunuri sau prestări de servicii, cât și indicarea bunurilor sau a serviciilor ce urmează a fi livrate sau prestate ori indicarea identității potențialilor furnizori/prestatori ai acestora;
- **cupon valoric cu utilizare unică** = un cupon valoric la emiterea căruia sunt cunoscute locul livrării bunurilor sau al prestării serviciilor și TVA datorată pentru bunurile/serviciile respective;
- **cupon valoric cu utilizări multiple** = un cupon valoric, altul decât un cupon valoric cu utilizare unică.

1.2. Tratamentul fiscal aplicabil cupoanelor valorice

Adoptarea acestei directive a fost determinată de faptul că s-a constatat că normele existente în Directiva CEE nr. 112/2006 cu privire la momentul și locul livrării de bunuri și ale prestării de servicii, baza de impozitare, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată (TVA) și dreptul de deducere pentru operațiuni care implică cupoane valorice nu sunt suficient de clare sau de exhaustive pentru a asigura coerența tratamentului fiscal aplicabil astfel încât să se asigure buna funcționare a pieței interne.

Astfel, s-a constatat că sunt necesare norme specifice cu privire la tratamentul TVA aplicat cupoanelor valorice cu scopul de a:

- asigura un tratament sigur și uniform;
- respecta principiile unui impozit general pe consum, proporțional cu prețul bunurilor și serviciilor;
- se evita consecvențele, denaturarea concurenței, dubla impunere sau neimpozitarea;
- reduce riscul de evaziune fiscală.

De asemenea, noul tratament TVA privind cupoanele valorice au fost impuse și de noile norme privind locul prestării serviciilor de telecomunicații, radiodifuziune și televiziune și a serviciilor prestate pe cale electronică, aplicabile de la 1 ianuarie 2015.

Prin Directiva CEE nr. 1065/2016 s-a avut în vedere reglementarea unei soluții comune privind tratamentul TVA aplicabil cupoanelor valorice furnizate între statele membre.

Normele noi adoptate au în vedere numai cupoanele valorice care pot fi preschimbate în bunuri sau servicii, fără a avea în vedere posibilitatea deținătorului de a beneficia de o reducere la achiziționarea de bunuri sau servicii.

De reținut este faptul că prevederile Directivei CEE nr. 1065/2016 nu modifică tratamentul TVA aplicabil pentru:

- biletele de transport;
- biletele de intrare la cinematografe și muzee;
- timbrele poștale sau altele asemenea.

Prin adoptarea Directivei CEE nr. 1.065/2016 s-a avut în vedere:

- ☞ definierea unui cupon valoric în scopuri de TVA, indiferent de forma de prezentare a acestuia:
 - în format fizic sau
 - electronic.
- ☞ delimitarea între un cupon valoric în scopuri de TVA și un instrument de plată;
- ☞ drepturile conferite posesorului de deținere a unui cupon valoric;
- ☞ obligația persoanei impozabile vânzătoare/prestatoare de a-l accepta drept contravaloare pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

Astfel, s-a stabilit că tratamentul TVA aplicat operațiunilor asociate cu cupoanele valorice depinde de caracteristicile specifice ale cuponului valoric, caz în care se impune diferențierea între cele două tipuri de cupoane valorice:

1. cupon valoric cu utilizare unică;
2. cupon valoric cu utilizare multiplă.

De asemenea, s-a stabilit un tratament fiscal diferențiat în funcție de modul în care acționează o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA:

- prin emiterea cuponului cu utilizare unică în nume propriu, caz în care are loc o livrare de bunuri sau o prestare de servicii;
- prin emiterea și distribuirea cuponului cu utilizare unică în numele altor persoane impozabile, caz în care are loc prestarea unui serviciu de intermediere.

În acest context, s-a stabilit:

⇒ **în cazul unui cupon valoric cu utilizare unică:**

- tratamentul TVA aferent livrării de bunuri sau prestării de servicii în baza unui cupon valoric poate fi stabilit cu certitudine încă din momentul emiterii cuponului valoric cu utilizare unică. În acest caz, TVA trebuie să fie colectată pentru fiecare transfer de cupon valoric, inclusiv la emiterea cuponului valoric cu utilizare unică deoarece se consideră că are loc o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. Din acest motiv, se disting două situații posibile:
 - a) o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, trebuie să co-

lecteze TVA pentru contrapartida primită în schimbul cuponului valoric cu utilizare unică, conform prevederilor articolului 73 din Directiva CEE nr. 112/2006;

Notă:

În această situație, predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizare unică, nu trebuie să fie considerată drept tranzacție independentă.

Conform prevederilor art. 73 din Directiva CEE nr. 112/2006, baza de impozitare pentru livrarea de bunuri sau pentru prestarea de servicii include toate elementele care reprezintă contrapartida obținută sau care urmează să fie obținută de către furnizor sau prestator, în schimbul livrării sau al prestării, de la client sau de la un terț, inclusiv subvenții direct legate de prețul livrării sau al prestării.

- b) o persoană impozabilă care emite sau distribuie cupoane valorice cu utilizare unică în numele altei persoane nu trebuie să colecteze TVA pentru cupoanele respective deoarece nu se consideră că ia parte la livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor la care conferă dreptul cuponul. Totuși, când o persoană impozabilă care nu acționează în nume propriu primește orice contrapartidă distinctă pentru transferul cuponului valoric, contrapartida respectivă reprezintă operațiune taxabilă de natura unei prestări de servicii din sfera de aplicare a TVA. Aceste servicii efectuate în legătură directă cu un cupon valoric pot fi:
- servicii de intermediere;
 - servicii de distribuție;
 - servicii de promovare.

⇒ **în cazul unui cupon valoric cu utilizări multiple:**

- ✓ transferul prealabil de cupoane valorice cu utilizări multiple nu intră în sfera de aplicare a TVA, motiv pentru care nu se colectează TVA la momentul transferului;
- ✓ TVA trebuie colectată la livrarea bunurilor sau la prestarea serviciilor la care se referă cuponul valoric. Astfel, pentru a se asigura corectitudinea cuantumului TVA plătite pentru cupoanele valorice cu utilizări multiple pentru care TVA aferentă livrării de bunuri sau prestării de servicii este percepută numai în momentul răscumpărării, fără a aduce atingere articolului 73 din Directiva CEE nr. 112/2006, furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii trebuie să colecteze TVA pe baza contravalorii plătite pentru cuponul valoric cu utilizări multiple. În lipsa acestei informații, baza de impozitare trebuie să fie egală cu valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate. În cazul în care un cupon valoric cu utilizări multiple este utilizat parțial pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, baza de impozitare ar trebui să fie egală cu partea corespunzătoare a contravalorii sau a valorii monetare, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate.

Directiva CEE nr. 1065/2016 nu reglementează situația în care:

- un cupon valoric cu utilizări multiple nu este utilizat de către consumatorul final în perioada de validitate a acestuia;
- contravaloarea primită pentru cuponul valoric respectiv este păstrată de vânzător.

Scopul adoptării Directivei CEE nr. 1.065/2016 a fost simplificarea, modernizarea și armonizarea normelor privind TVA aplicabilă cupoanelor valorice emise după data de 31 decembrie 2018. Până cel târziu la 31 decembrie 2022, Comisia urmează să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare privind punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive, însoțit, dacă este cazul, de o propunere corespunzătoare de modificare a normelor relevante.

Sintetic, tratamentul fiscal aplicabil cupoanelor valorice conform prevederilor Directivei CEE nr. 112/2006, modificată și completată prin Directiva CEE nr. 1.065/2016, este următorul:

▲ **art. 30b din capitolul 5 alin. (1):**

- fiecare transfer al unui cupon valoric cu utilizare unică efectuat de o persoană impozabilă care acționează în nume propriu se consideră a fi o livrare a bunurilor sau o prestare a serviciilor la care se referă cuponul valoric. Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizare unică acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, nu se consideră a fi o tranzacție independentă;
- dacă transferul unui cupon valoric cu utilizare unică este efectuat de o persoană impozabilă care acționează în numele unei alte persoane impozabile, transferul respectiv se consideră o livrare de bunuri/o prestare de servicii la care se referă cuponul valoric, dar efectuată de persoana impozabilă în numele căreia acționează intermediarul;
- în cazul în care furnizorul/prestatorul bunurilor/serviciilor nu este persoana impozabilă care, acționând în nume propriu, a emis cuponul valoric cu utilizare unică, furnizorul/prestatorul respectiv se consideră că a livrat bunurile/prestat serviciile la care se referă cuponul valoric persoanei impozabile respective.

▲ **art. 30b din capitolul 5 alin. (2):**

- predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizări multiple acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, intră în sfera TVA spre deosebire de fiecare transfer anterior al respectivului cupon valoric cu utilizări multiple care nu intră în sfera TVA;
- în cazul în care cuponul valoric cu utilizări multiple este transferat de o persoană impozabilă, alta decât persoana impozabilă care efectuează livrarea de bunuri/prestarea de servicii, prestarea serviciului de distribuție sau de promovare intră în sfera TVA.

În acest context, prin art. 1 pct. 2 din Directiva CEE nr. 1065/2016 a fost introdus art. 73a cu următorul cuprins: „*Fără a aduce atingere articolului 73, baza de impozitare aferentă livrării de bunuri sau prestării de servicii în legătură cu un cupon valoric cu utilizări multiple este egală cu contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informațiilor privind contravaloarea respectivă, cu valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate.*“

⇒ **legislația României, în stadiul de proiect:**

Modificările și completările au intervenit la art. 274¹ și art. 286, celelalte prevederi referitoare la voucere și cupoane valorice fiind nemodificate.

Prin art. 274¹ denumit „Dispoziții comune livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii“ cu 5 alineate, s-a reglementat:

– **definiția cuponului valoric** [art. 274¹ alin. (1) lit. a), b) și c)]:

a) cupon valoric = instrument care presupune:

- obligația de a-l accepta drept contrapartidă sau drept o parte din contrapartida unei livrări de bunuri sau prestări de servicii;
- indicarea bunurilor sau a serviciilor ce urmează a fi livrate sau prestate sau a identităților potențialilor furnizori/prestatori ai acestora, fie pe instrumentul în sine, fie în cadrul documentației aferente, inclusiv în cadrul termenilor și condițiilor de utilizare a instrumentului;

b) cupon valoric cu utilizare unică = un cupon valoric în cazul căruia locul livrării bunurilor sau al prestării serviciilor la care se referă cuponul valoric și TVA datorată pentru acele bunuri sau servicii sunt cunoscute în momentul emiterii cuponului valoric;

c) cupon valoric cu utilizări multiple înseamnă un cupon valoric, altul decât un cupon valoric cu utilizare unică;

– **tratamentul fiscal aplicabil unui cupon valoric cu utilizare unică** [art. 274¹ alin. (2)]: fiecare transfer al unui cupon valoric cu utilizare unică efectuat de o persoană impozabilă care acționează în nume propriu se consideră a fi o livrare a bunurilor sau o prestare a serviciilor la care se referă cuponul valoric. Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizare unică acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, nu se consideră a fi o tranzacție independentă, pentru partea contrapartidei acoperită de cupon. Pentru partea contrapartidei care nu este acoperită de cuponul valoric cu utilizare unică se consideră că are loc tranzacție independentă;

– **tratamentul fiscal aplicabil serviciilor legate direct de cupoane valorice cu scop unic** [art. 274¹ alin. (3)]: dacă transferul unui cupon valoric cu utilizare unică este realizat de un intermediar – persoană impozabilă care acționează în numele altei persoane impozabile, transferul respectiv se consideră a fi livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor la care se referă cupo-

nul valoric, efectuată de persoana impozabilă în numele căreia acționează intermediarul. În cazul în care furnizorul/prestatorul bunurilor sau serviciilor nu este persoana impozabilă care, acționând în nume propriu, a emis cuponul valoric cu utilizare unică, se consideră că furnizorul/prestatorul a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă cuponul valoric către persoana impozabilă care a emis în nume propriu cuponul;

- **tratamentul fiscal aplicabil unui cupon valoric cu utilizări multiple** [art. 274¹ alin. (4)]: predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizări multiple acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, intră în sfera TVA în conformitate cu art. 268, în timp ce fiecare transfer anterior al respectivului cupon valoric cu utilizări multiple nu intră în sfera TVA;
- **tratamentul fiscal aplicabil serviciilor legate direct de cupoane valorice cu utilizări multiple** [art. 274¹ alin. (5)]: în situația în care cuponul valoric cu utilizări multiple este transferat de o persoană impozabilă, alta decât persoana impozabilă care efectuează operațiunea în sfera TVA în conformitate cu alin. (4), orice prestare de serviciu care poate fi identificată, cum ar fi serviciile de distribuție sau de promovare, intră în sfera TVA;
- ☞ la articolul 286 „Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării“ alineatul (1), s-a introdus litera f) prin care se reglementează că baza de impozitare aferentă livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru care a fost acceptat drept contrapartidă un cupon valoric cu utilizări multiple, este contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informațiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate. În cazul în care un cupon valoric cu utilizări multiple este acceptat drept contrapartidă parțială pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, la stabilirea bazei de impozitare este avută în vedere contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informațiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentația aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente.

Tratamentul fiscal aplicabil pentru servicii electronice

În Codul fiscal aplicabil la această dată în România, serviciile electronice sunt reglementate prin următoarele două articole:

- art. 314 „Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană“;
- art. 315 „Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum“.

Tratamentul fiscal aplicabil în România pentru aceste operațiuni urmează a fi modificat conform prevederilor Directivei CEE nr. 2455 din 5 decembrie 2017 preluate de către M.F.P. în proiectul de modificare a Codului fiscal.

⇒ legislația Uniunii Europene publicată în J.O.U.E. în data de 29.12.2017:

Adoptarea Directivei CEE nr. 2455 din 5 decembrie 2017 a fost determinată de următoarele stări de fapt cu privire la **serviciile electronice**:

✓ Directiva CEE nr. 112/2006 prevede regimuri speciale de percepere a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite care furnizează către persoane neimpozabile servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii prestate pe cale electronică. Pe măsura aplicării acestor regimuri, începând cu 1 ianuarie 2015, s-a constatat că se impun îmbunătățiri cu privire la:

- microîntreprinderile stabilite într-un stat membru care prestează ocazional astfel de servicii către alte state membre. În acest caz, s-a decis reducerea obligațiilor fiscale TVA în alte state membre decât statul membru de stabilire a prestatorului prin introducerea unui **prag la nivel comunitar** până la care prestările de servicii respective să facă obiectul plății TVA în statul membru de stabilire al prestatorului;
- cerințele de **facturare** ale tuturor statelor membre în care sunt prestate serviciile, motiv pentru care s-a decis că normele referitoare la facturare să fie cele aplicabile în statul membru de identificare al prestatorului care utilizează regimul special;
- persoanele impozabile nestabilite în Comunitate, dar înregistrate în scopuri de TVA într-un stat membru, care desfășoară operațiuni ocazionale în statul membru de înregistrare. Deoarece aceste persoane impozabile nu pot utiliza nici regimul special pentru persoanele impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate, dar nici regimul special pentru persoanele impozabile stabilite în Comunitate, s-a decis că trebuie să se permită acestora **utilizarea regimului special** pentru persoanele impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității;
- termenul de depunere a declarației de TVA de 20 de zile de la încheierea perioadei fiscale cuprinse în declarație este prea scurt, în special pentru furnizarea printr-o rețea de telecomunicații, o interfață sau un portal. Astfel, s-a decis:
 - prelungirea termenului de transmitere a declarației de la 20 de zile până la sfârșitul lunii următoare încheierii perioadei fiscale de raportare;
 - rectificarea declarațiilor de TVA anterioare într-o declarație ulterioară, fără a se rectifica în declarațiile pentru perioadele fiscale la care se referă rectificările de efectuat;
- deoarece persoanele impozabile care furnizează persoanelor neimpozabile **alte servicii** decât servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și televiziune sau servicii prestate pe cale electronică sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în fiecare stat membru în care serviciile respective fac obiectul plății TVA, s-a decis ca statele membre să autorizeze acele persoane impozabile să utilizeze sistemul informatic de înregistrare, declarare și plată a TVA, care să le permită să declare și să plătească TVA pentru serviciile respective într-un singur stat membru.

Pe scurt, prin Directiva CEE nr. 2.455/2017 s-au modificat și s-au completat prevederile următoarelor articole din Directiva CEE nr. 112/2006:

- ☞ **articolul 58**, subsecțiunea 8 „Prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, radiodifuziune și televiziune către persoane neimpozabile“:

Practic, s-a decis că locul prestării serviciilor electronice nu este locul unde este stabilit beneficiarul când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- 1) prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru;
- 2) beneficiarul este persoană neimpozabilă stabilită/care are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât statul membru al prestatorului;
- 3) valoarea totală, fără TVA, a prestărilor de servicii:
 - nu depășește, în anul calendaristic curent, 10.000 EUR sau echivalentul acestei sume în moneda națională;
 - nu a depășit acest plafon în cursul anului calendaristic precedent.

Echivalentul în moneda națională a plafonului de 10.000 EUR se calculează prin aplicarea ratei de schimb publicate de Banca Centrală Europeană la data adoptării Directivei (UE) 2017/2455 a Consiliului, respectiv la data de 5 decembrie 2017.

Statul membru pe teritoriul căruia prestatorul este stabilit sau are domiciliul stabil sau reședința obișnuită acordă acestuia dreptul de a opta ca locul prestării să fie stabilit în statul membru al beneficiarului, caz în care opțiunea acoperă o perioadă de 2 ani.

- ☞ **articolul 219a** „Emiterea facturilor“

S-a decis ca factura să fie emisă conform normelor care se aplică în statul membru în care furnizorul și-a stabilit sediul activității sale economice sau are un sediu comercial fix de la care este efectuată furnizarea sau, în absența acestora, statul membru în care furnizorul își are domiciliul permanent sau reședința obișnuită.

- ☞ **articolul 358a** „Dispoziții generale“ și **articolul 361 alineatul (1) litera (e)** cu privire la „Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Comunitate“.

⇒ **legislația României, în stadiu de proiect:**

Modificările și completările efectuate au intervenit la următoarele articole din Codul fiscal:

- **articolul 278** „Locul prestării serviciilor, cu introducerea a 5 alineate noi, alineatele (8)-(12), prin care se reglementează următoarele:
- ✓ **alin. (8):** prevederile alin. (5) lit. h) nu se aplică dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
 - a) prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru;
 - b) sunt prestate servicii către persoane neimpozabile care sunt stabilite, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât statul membru menționat la lit. a);
 - c) valoarea totală, fără TVA, a prestărilor menționate la lit. b) nu depășește, în anul calendaristic curent, 10.000 EUR sau echivalentul acestei sume în moneda națională;

șeste, în anul calendaristic curent, 10.000 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională și nu a depășit această sumă în cursul anului calendaristic precedent;

- ✓ **alin. (9):** prevederile alin. (5) lit. h) se aplică în cursul unui an calendaristic, din momentul în care se depășete pragul de 10.000 euro;
- ✓ **alin. (10):** prestatorii mențonați la alin. (8) care sunt stabiliți sau, dacă nu sunt stabiliți, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită, în România, au dreptul de a opta ca locul prestării să fie stabilit în conformitate cu prevederile alin. (5) lit. h), caz în care opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici;
- ✓ **alin. (11):** ANAF se obligă să monitorizeze îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor menționate la alin. (8), (9) și (10);
- ✓ **alin. (12):** echivalentul în lei al plafonului de **10.000 euro** este de **46.585 lei** determinat prin utilizarea cursului valutar publicat de Banca Centrală Europeană la data adoptării Directivei (UE) 2017/2455 a Consiliului.

– **articolul 314**, prin modificarea:

- ✓ **alin. (1), litera a)**, prin care este redefinită persoana impozabilă dintr-un stat terț: *„a) persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității economice și nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene“*;
- ✓ **alin. (3)**, prin care este reglementat un nou cuprins *„(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană optează pentru regimul special și alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poștală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum și o declarație prin care se confirmă că persoana nu și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul Uniunii Europene și nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul acesteia. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoștința organului fiscal competent, pe cale electronică.“*

– **articolul 319** „Facturarea“ prin introducerea lit. d) la alineatul (5) conform căreia, prin excepție de prevederile lit. a), facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este înregistrat prestatorul care utilizează unul dintre regimurile speciale menționate la art. 314 și 315.

Aceste prevederi urmează a se aplica începând cu data de 1 ianuarie 2019.

Vânzarea la distanță

Adoptarea Directivei CEE nr. 2.455 din 5 decembrie 2017 cu privire la vânzarea la distanță a fost determinată de următoarele stări de fapt:

- ✓ realizarea pieței interne, globalizarea și schimbările tehnologice au dus la o creștere explozivă a comerțului electronic și, implicit, a vânzărilor de bunuri la distanță, atât de la un stat membru la altul, cât și din teritorii terțe sau țări terțe către Comunitate. Astfel, Comisia a decis modificarea

dispozițiilor relevante ale Directivelor CEE nr. 112/2006 și nr. 132/2009 CE din 19 octombrie 2009, de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri (versiune codificată). Modificarea a avut în vedere:

- principiul impozitării la destinație;
- necesitatea de a proteja veniturile fiscale ale statelor membre, de a crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile în cauză și de a reduce la minimum sarcina impusă acestora.

Astfel, s-a decis ca regimul special pentru serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune sau serviciile prestate pe cale electronică furnizate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar nu în statul membru de consum, să fie extins la vânzarea intracomunitară de bunuri la distanță, urmând a fi introdus un regim special similar pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe.

În cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe către Comunitate, obligația colectării TVA trebuie limitat la vânzări de bunuri expediate sau transportate în loturi a căror valoare intrinsecă nu depășește 150 euro, sumă de la care este necesară în scopuri vamale o declarație vamală completă în momentul importului.

În acest context s-a decis eliminarea scutirii pentru importurile de bunuri în loturi mici cu valoare neglijabilă, prevăzută în Directiva CEE nr. 132/2009 cu scopul evitării:

- denaturării concurenței între furnizorii din interiorul și din afara Comunității;
- pierderii de venituri fiscale.

Pentru păstrarea registrelor de evidență a vânzărilor la distanță s-a decis o perioadă de zece ani. De asemenea, în cazul furnizorilor din state terțe s-a decis că pentru registrele care conțin date cu caracter personal, furnizorii trebuie să se conformeze dreptului Uniunii privind protecția datelor.

În ceea ce privește vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, s-a decis că trebuie eliminată obligația de a emite o factură pentru astfel de vânzări. Totuși, s-a stabilit că, în scopul asigurării securității juridice pentru astfel de întreprinderi, definiția furnizărilor respective de bunuri ar trebui să indice în mod clar faptul că se aplică și atunci când bunurile sunt transportate sau expediate în contul furnizorului, inclusiv când furnizorul intervine în mod indirect în transportul sau expedierea bunurilor.

Pentru persoanele impozabile care utilizează regimul special pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe s-a prevăzut posibilitatea numirii unui reprezentant stabilit în Comunitate ca persoană obligată la plata TVA care îndeplinește, în numele și în contul persoanei impozabile, obligațiile TVA aferente regimului special.

Aceste modificări ale Directivei CEE nr. 112/2006 au efect de la 1 ianuarie 2021.

Pe scurt, prin Directiva CEE nr. 2455/2017 s-au modificat și s-au completat prevederile următoarelor articole din Directiva CEE nr. 112/2006:

☞ la articolul 14 „Livrarea de bunuri” s-a adăugat alin. (4) prin care au fost reglementate următoarele definiții:

■ **vânzări intracomunitare de bunuri la distanță** = livrări de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în contul acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în transportul sau expedierea bunurilor, dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu fac obiectul TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;
- b) bunurile livrate nu sunt mijloace de transport noi sau bunuri livrate după asamblare sau instalare, cu sau fără funcționare de probă, de către furnizor sau în contul acestuia;

■ **vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe** = livrări de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în contul acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în transportul sau expedierea bunurilor, dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță către un client dintr-un stat membru, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu fac obiectul TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;
- b) bunurile livrate nu sunt mijloace de transport noi sau bunuri livrate după asamblare sau instalare, cu sau fără funcționare de probă, de către furnizor sau în contul acestuia.

☞ s-a inserat articolul 14a cu privire la plafonul de 150 euro;

☞ s-a modificat articolul 33 „Livrarea de bunuri cu transport”, caz în care s-a reglementat că:

- locul livrării în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță este considerat a fi locul în care se află bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client;
- locul livrării în cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe într-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client este considerat a fi locul unde se află bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul acestora către client;
- locul livrării în cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client este considerat a fi statul membru respectiv, cu condiția ca TVA pentru aceste bunuri să fie declarată în cadrul regimului special de la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4;

☞ s-a eliminat articolul 34 cu privire la plafoanele pentru vânzări la distanță;

☞ s-a modificat articolul 35 în sensul că nu reprezintă vânzare la distanță livrarea de bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, definite la articolul 311 alineatul (1) punctele 1-4, dar nici

livrarea de mijloace de transport second-hand, definite la articolul 327 alineatul (3), care fac obiectul regimurilor speciale.

De asemenea, s-a introdus:

- la titlul V, CAPITOLUL 3a „Pragul pentru persoanele impozabile care efectuează livrări de bunuri aflate sub incidența articolului 33 litera (a) și prestează servicii aflate sub incidența articolului 58“;
- la titlul XII capitolul 6, SECȚIUNEA 4 „Regimul special pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe“;
- în titlul XII, „CAPITOLUL 7 „Mecanisme speciale pentru declararea și plata TVA la import“.

Conform precizărilor din Nota de fundamentare, pentru aplicarea noilor dispoziții ale Codului fiscal urmează modificarea Normelor metodologice de aplicare a Titlului VII din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 1/2016.

Notă:

Deși prin Directiva CEE nr. 2455 din 5 decembrie 2017 s-au efectuat modificări și completări în ceea ce privește vânzările de bunuri la distanță, în proiectul de modificare a Codului fiscal nu se regăsesc modificări și completări ale legislației existente la această dată, cu privire la aceste operațiuni.